

UNIUREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
în America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIUREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Arma blândeței

Toată lumea cunoaște înțelepciunea bătrânească cuprinsă în zicătoarele: „Vorba dulce mult aduce“ și „Mielul blând sugere delă două oi“. Aici cuvintele de „dulce“ și „blând“ nu însemnează fărnice, ci de însăși firea bună a omului, și arată cum ne putem apropia cu dragoste și prietenie adevărată de semenul nostru. Înțelesul lor este că cu o vorbă bună, spusă cuviincios, poți ajunge mai departe decât cu o sudalmă sau cuvânt aspru, pe care-l arunci ca pe o piatră în deaproapele tău. Nu vorbim cu „dulceață“ în semn de lingușire, fiindcă lingușitorii nu sunt iubiți de nime și la urmă tot rău ajung. Nici de „blândețe“, în înțelesul că vrem să ne apropiem de altul, să-i intrăm pe sub piele, pentru un folos al nostru.

În tot cazul, pe lângă firea rea, este și o fire bună. Când avem ori de vorbit, ori de muncit cu alți oameni, nu trebuie să ne apropiem de ei cu firea noastră cea rea. Când ne simțim plini de răutate, de venin, de mânie, să nu căutăm nici o apropiere de semenii noștri, fiind încercarea nu numai zadarnică, ci și prilej să ne facem dușmani de unde nu avem. — Să așteptăm până ne potolim, până se limpezesc apele tulburate ale firii celei rele din noi, și numai pe urmă să ne apropiem de deaproapele cu vorba ori cu fapta, știind că totdeauna „vorba dulce mult aduce“ și că „mielul blând sugere delă două oi“.

Așa a lăsat Dumnezeu, ca fiecăruia să ne placă vorba bună și cuminte și omul blând, care în blândețea lui are ascunsă bunătatea, și ca legăturile dintre om și om să se facă pe temelul dragostii frățești. Dacă fiecare ne-am stăpâni firea cea rea din noi cel puțin într-o dată, ca atunci când ea e mai tare în noi, să rămânem singuri, despărțiți de alții și să ne frământăm singuri până ne vom liniști, — am face un pas mare pentru traiul fericit nu numai în familie, în sat, în țară ci chiar între deosebitele neamuri ale lumii.

Când oamenii între ei nu ar folosi decât vorba dulce frățească și blândețea care e bunătate, nu numai că ar avea un trai mai pacinic, mai liniștit, ci s'ar și cunoaște mai bine în ceea ce are fiecare mai bun. — Iar această cunoaștere a firii celei bune din om ne-ar face să ne iubim și să ne ajutăm împrumutat, văzând fiecare în deaproapele său nu un lup, pe care să-l sfășie, ci o scânteie dumnezească, pe care trebuie să o cinstim ca pe noi înșine.

Marele Păstor între credincioși

Vizitația canonică a P. S. Sale Dr. Iuliu Hossu episcop de Cluj — Gherla, în tractul protop. Iara

Insoțit de pâr. canonic Dr. Bujor și profesorii de teologie Leményi și Popa P. S. Sa Episcopul Iuliu al Clujului în dimineața zilei de 27 August și-a părăsit reședința, pentru a petrece timp de două săptămâni, clipe de adevărată înălțare sufletească între fiii săi sufletești din districtul Iara.

Primirea ce s'a făcut Marelui Arhiereu (în toate cele 23 parohii) a întrecut orice așteptare și închipuire. Descrierea însuflețirii și dragostei fără margini, cu care a fost așteptat Părintele prea iubit de către fiii săi iubitori, este foarte grea, dacă nu chiar imposibilă. Numai cel ce a avut fericirea să fie de față și martor scenelor impresionante până la lacrimi își poate face o idee de tot ce s'a petrecut în această caldă îmbrățișare dintre părinte și fiu.

Incepând cu Selcea, unde tânărul, dar harnicul și zelosul pâr. Dionisie Fărcășan în frumoase și alese cuvinte salută pe „cel ce vine întru numele Domnului“, arătând fericirea și bucuria sfântă, cu care mii de creștini așteaptă pe prea iubitul păstor și pe urmele vizitei căruia va răsări în toate sufletele, dorul de muncă și de zbor spre slăvile cerești, în toate parohiile aceleași calde binevențări, aceeași sinceră manifestare a dragostei.

Cetele de mândri călăreși, cari ieșau din fiecare parohie întru întâmpinarea Marelui Păstor, apoi frumoasele porți triumfale, încunjurate de toată suflarea, (câte 2—3 în fiecare parohie) în fața cărora răsunau cele mai frumoase discursuri de binevențare, dovedesc îndeajuns, că cel așteptat este mult doritul tuturor sufletelor.

Intrarea în comună își făcea cu adevărat

impresia că într-o expoziție de frumoase covoare. Toate porțile și chiar gardurile erau numai covoare, iar drumul era presărat cu iarba și cu flori.

Carul frumos împodobit cu covoare și flori, în care era clădit un tron numai din perini și la care erau înjugăți 8 boi, cel mai frumos din sat, aștepta la poarta triumfală pentru a transporta până la biserică pe oaspele prea iubit și mult dorit. În urma carului toată suflarea comunei cânta cântece pii, în onoarea lui Hristos și a Maicei Preacurate, iar în fața bisericii copiii de școală recitau poezii frumoase de binecuvântare, cari impresionau până la lacrimi.

Ce să zic de florile, cari se predau și se aruncau în calea Arhiereului? S'ar fi putut încărca multe care cu aceste flori, tămăie binemirosoare a atâtor suflete curate și bune!

Liturgia arhierescă săvârșită zilnic cu mare solemnitate, precum și alte servicii liturgice oficiate după masă au plăcut așa de mult credincioșilor, încât în tot pasul își era dat să auzi: „nici odată n'am văzut așa ceva“, iar pe bătrâni repezind cuvintele dreptului Simion și binecuvântând toți pașii marelui Arhiereu, dorindu-i ani mulți în deplină sănătate, pentru a putea împărtăși pe cât mai mulți de așa bucurii și fericiri.

Cuvântările alese, pline de cele mai alese învățături și sfaturi și din cari transpira dragostea mare a unei inimi cu adevărat părințești, au fost sorbite răspândite cu șiroaiele de lacrimi, ce curgeau din ochii tuturor, lacrimile fericirii și ale recunoștinței.

Toate acestea au făcut din acest drum de adevărat apostolat un drum triumfal, care întrunește întru toate semnele intrării triumfale a lui Isus în Ierusalim. Sunt semne de bun augur acestea pentru poporul românesc.

Până când în sufletul poporului este așa de puternică și așa de adânc înrădăcinată credința și dragostea către Dumnezeu și slujitorii lui, nu avem de ce să fim îngrijați de viitorul lui.

Pe urma unui astfel de apostol rămân neșterse amintiri în sufletele credincioșilor și neșterse mângăieri în sufletul bunului Arhiereu.

Correspondent

Biserica de aluminiu. Aluminiul este un metal de culoare albă-albăstrie și este cel mai ușor metal din lume. Parisienii au hotărât să facă o biserică din aluminiu într-una din suburbiile (părțile mărginașe) Parisului. Biserica va avea o greutate de numai 67 mii kilograme, va fi de 27 metri înaltă, de 18 metri largă și de 33 metri de lungă și va fi zidită în forma sicriului legii Evreilor celor vechi. Ea va fi legată de niște stâlpi grei de beton armat.

Cele două porunci ale iubirii

— În timpul unui mic banchet, cineva începu vorba despre o mare nenorocire ce a ajuns pe o sărmană familie. Toți comensii începură a văicări pe acești nenorociți, numai unul singur dintre ei nu zicea nimic. Deodată scoate o bancnotă și punându-o pe masă zice vecinului său: Eu în felul acesta vreau să aduc mângâiere acestei familii năpăstuite, D-ta cu ce sumă vorești să îndulcești năcazurile acestei familii? — Fapta acestuia a adus mai mult ajutor acelei familii, decât toate vorbele duioase rostite mai înainte.

Celce iubește pe Dumnezeu și pe deaproapele, ajunge la fericire vecinică, fiindcă împlinește toate poruncile, întreagă legea. „Plinirea legii dragostea este“. (Rom XIII, 10). Fără iubirea lui Dumnezeu și a deaproapelui nu este mântuire. Sf. Pavel zice: Celce nu iubește pe Domnul Nostru Isus Hristos să fie anatema, maranata“. (I. Cor. XVI, 22). Iar Sf. Ioan apostolul și evanghelistul zice că: „Celce nu iubește pe frate, petrece în moarte“. (I. Ioan III, 14).

Dupăcum pasărea nu se poate sui spre cer fără numai cu două aripi, tot așa nici noi nu ne putem sui la cer fără cele două aripi, a iubirii de Dumnezeu și a iubirii deaproapelui.

Dar oare putem noi iubi pe Dumnezeu mai pe sus de toate? După păcatul strămoșesc noi suntem ca și un portocal ori smochin adus din țara lui de baștină și sădit în noi; deși începe să dea roade, n'ajunge niciodată să aducă roade coapte și plăcute la gust; nu poate decât într-o climă mai blândă, mai călduroasă. Tot așa-i și cu sufletele, cu inimile noastre: ele ar vol să iubească pe Dumnezeu, dar n'au putere; nu pot să ajungă la dragostea dumnezească fără a primi dar de sus. „Căci e în mine voința să fac binele, dar a-l face nu pot“. (Rom VII, 18). Dragostea lui Dumnezeu, o varsă în inimile noastre Sfântul Spirit, mai ales prin taina botezului și spovedaniei, când se sălășluiește întru noi, dându-ne darul sfințitor. De aceea și zice Sf. Pavel: „că dragostea lui Dumnezeu s'a vărsat întru inimile noastre prin Spiritul Sfânt, carele s'a dat nouă“. (Rom V, 5).

Iubirea deaproapelui pătrunde în sufletele noastre deodată cu iubirea lui Dumnezeu. Dragostea lui Dumnezeu și cea a deaproapelui sunt una și aceeași dragoste și nu se deosebesc decât cu privire la lucrul ce-l au în vedere. Sunt ca două râuri ce pleacă dela un singur izvor, ca două crengi cari ies dintr'un singur trunchiu.

Dragostea lui Dumnezeu nu se poate despărți de dragostea deaproapelui.

Precum sămânța conține planta, așa dragostea lui Dumnezeu conține în sine dragostea deaproapelui. Cele două porunci ale iubirii sunt așa făcute că nu pot fi ținute una fără alta.

Sf. Ioan Evanghelistul, căruia Mântuitorul, îi spuse că va muri o moarte deosebită de a Sf. Petru, a ajuns la o vârstă foarte înaintată. Cătră anul 100 era încă episcop în Eflez. Ne mai putând să țină cuvântări lungi se mulțumea să repeteze credincioșilor: „Fiilor

iubiți-vă unul pe alții“. Întrebat pentru ce repletează tot aceleași cuvinte, el a răspuns: „Dacă vă iubiți unul pe alții, țineți toată legea“.

Cine iubește pe deaproapele și pe Dumnezeu îl iubește, și întors, cine iubește pe Dumnezeu și pe deaproapele. „De va zice cineva: „Iubesc pe Dumnezeu“, însă pe fratele său urește, mincinos este“. (I Ioan IV, 20). Cel ce urește pe deaproapele și-l vorește răul, și-l vatămă (fie sănătatea, fie curățenia fie averea ori cinstea) ori nu face milostenie, acela nu iubește pe Dumnezeu.

„Dragostea îndelung rabdă, se milostivește, dragostea nu pizmăiește, dragostea nu îndărătnicește, nu se trufește, nu se poartă cu necuvilință, nu caută ale sale, nu se întărită, nu gândește răul, nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă“. (I Cor. XIII, 4—7).

Cel ce iubește pe Dumnezeu nu poate să urască pe om, și cel ce urește pe om nu poate iubi pe Dumnezeu.

Nicolae Paștiu.

Lege împotriva înjurăturilor

Dăm mai jos în copie scrisoarea cetitorului nostru Ioan Oiegariu, cu asigurarea că această scrisoare o vom înainta Excelenței Sale mitropolitului Vasile.

Onorată Redacțiune,

În toamna anului 1930 am rugat Onorata Redacțiune ca să binevoiască a mijloci la locul competent aducerea unei legi aspre, contra înjurătorilor de Dumnezeu și de Preacurata Vergură Maria; la care rugare Onorata Redacțiune a și binevoit a-mi răspunde în nrul 50—52 al prețuitei și scumpei noastre „Unirea Poporului“ din anul 1930, îmbucurându-mă, că Onorata Redacțiune va stăruia din toate puterile, pentru ajungerea scopului măreț.

Văzând însă, că legea aceea tot nu se mai face, m'am adresat, cu o asemenea rugare direct către domnul fost primministru Nicolae Iorga și văzând, că nici D.-Sa nu-mi satisface rugarea, am făcut o asemenea rugare și către Înalt Preasfinția Sa Dr. Miron Cristea patriarhul României; dar de nicăiri nici un răspuns.

Observând însă în nrul 35 din acest an al scumpei noastre „Unirea Poporului“, că Onorata Redacțiune foarte se interesează de aducerea acelei legi și la noi, precum s'a adus în Italia mai de mult și acum și în Olanda; pentru aceea cu cea mai profundă venerațiune vin de nou a mă ruga de Onorata Redacțiune, ca să binevoiască a ruga pe Înalt Preasfinția Sa Mitropolitul nostru gr.-cat. dela Blaj, ca să binevoiască a stăruia la locul competent, pentru aducerea acelei legi și în scumpa noastră Românie, căci nici scumpa noastră Românie nu trebuie să rămână îndărăptul altor țări în privința dovedirii simțului creștinesc.

ss. Ioan Oiegariu.
inv. dir. în pensiuine.

Slujbă dumnezească pe marile vapoare. De o vreme încoace pe marile vapoare, cari trec oceanul din Europa spre America, se slujește regulat sf. liturghie. Astfel pe marele vapor german „Europa“ este un crâșnic anume, care știe cânta și la organe și care face regulat călătoria pe ocean. El se îngrijește regulat de curățenia capelei și stă la dispoziția preoților călători. La cea din urmă călătorie au luat parte 4 episcopi, 126 preoți și 58 călugărițe. În tot cursul acestei călătorii s'au slujit mai multe sute de liturghii, la cari au luat parte mai multe mii de credincioși.

Preasfințitul Iuliu la Valea Ierii

Preasfințitul Dr. Iuliu Hossu, episcopul Clujului, în ziua de 1 Septembrie a. c. a sosit în comuna Valea Ierii din județul Turda, pentru întărirea în credință a credincioșilor din aceasta comună.

Preasfinția Sa a fost așteptat de săteni cu mare pompă, fiind primit la 2 Km. afară din comună de cinci călăreți în frunte cu dl primar Fărcașan Constantin. În comună s'a făcut o frumoasă poartă triumfală împodobită cu brazi, cununii de flori, o cruce, trei steaguri naționale și o tablă cu inscripțiunea „Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului“.

Aicea la sosire a fost primit de dl plutonier Păculea Aurel șeful postului din localitate cu toți jandarmii, cu câte trei focuri de armă, în urmă a ținut o cuvântare curatorial Burz Petru și Burz Trăian din partea bisericii.

Preasfinția Sa a mulțumit călduros pentru primirea ce i-s'a făcut.

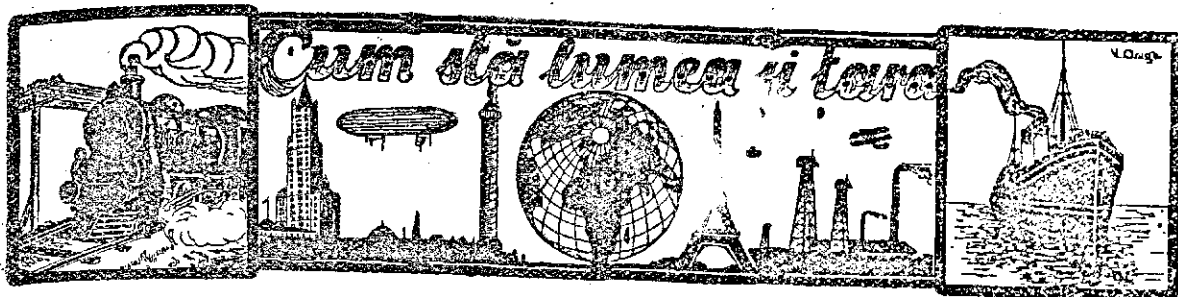
La biserică a fost primit de mai mulți preoți îmbrăcați în odăjdii, unde după sfânta liturghie Preasfinția Sa a predicat despre judecata din urmă, despre semnul Fiului omului, adică sfânta cruce și despre rătăcirea sec-tanților (pocăiții), acei care au lăsat calea cea adevărată și care disprețuiesc sfânta cruce.

Accasta zi măreață rămâne sădită în vezi în sufletele credincioșilor din aceasta comună, dorind Preasfințitului din partea preaputernicului Dumnezeu zile îndelungate și mângâiere sufletească.

Persecuția bisericii în Spania. De când au ajuns la putere în Spania republicanii, bisericii catolice îi merge din zi în zi tot mai rău. De curând guvernul a declarat de ziar al statului pe ziarul catolic de până acuma „El Debate“. La înmormântări preotul catolic nu poate lua parte îmbrăcat în odăjdii, ci numai ca simplu particular. Judecătoria din Segovia a pedepsit cu 500 pesete (bani spanioli) redacțiunea unei reviste catolice, care a îndrăznit să lea în apărare pe episcopul acelei dieceze. În Valencia au fost pedepsite cu câte 250 pesete două femei pentru că au îndrăznit să țină câte o novenă către sf. Antoniu, într-o casă particulară. Guvernorul din Tarogona a amendat o Congregațiune Mariană cu 50 pesete, fiindcă a îndrăznit să așeze cruci în camerele unui spital.

Botezul arhiducelui Ștefan. În ziua de 30 August s'a făcut botezul arhiducelui Ștefan, fiul principesei Ileana și al arhiducelui Anton de Habsburg. La botez au fost de față M. S. Regina Maria a României, exregele Alfonso al Spaniei, arhiducele Franz Iosef, arhiducele Ruprecht cu soția, ducesa de Braganza, ducesa de Parma, iar ca reprezentanți ai M. S. Regelui Carol II. al României generalul Ila-sievici, colonelul Drossu și profesorul Nasta. Nași au fost M. S. Regina Maria a României, exregele Alfonso și arhiducesa Margareta. Botezul s'a făcut în biserica romano catolică din Mödling (Austria).

Ceapa și usturoiul (alui) ca leac. Usturoiul este un leac foarte bun împotriva hepatitei (boalei uscate) mai ales când această boală atacă mațele și bolnavul are ieșiri dese. Dar oprește ieșirile afară, ori din ce boală ar proveni ele. Și în caz de răceli la gât usturoiul este foarte bun leac. — Ceapa face foarte bine rărunchilor și doctorii cei mari o și recomandă bolnavilor de rărunchi.

Taina lacului dela Băneasa

— Cine urcă prea repede, repede se și dă de-a berbeleacu —

Zilele trecute nește muncitori cari se găseau prin apropiere de lacul Băneasa, aproape de București, au văzut o figură de domn cum se tot plimbă pe malul apei, căutând par'că un loc anumit. Mai târziu au auzit o detunătură de armă și în clipa următoare o căzătură în apă ca de trup omenesc. Alergând la fața locului au văzut apa ceruindu-se și un chepeneag domnesc umflându-se deasupra undelor.

Luând nește prăjini au tras chepeneagul la mal și au văzut cu groază că în pardesiu este un boer înecat, chiar acela, care înainte cu 10—15 minute nu-și găsea locul!

În buzunarele domnului înecat s'au găsit scrisori din cari s'a constatat că sinucigașul se numește *George Moldovan* și că și-a pus capăt zilelor din cauza crizei și a rușinei care-l aștepta în viață. Poliția a mai constatat, că înecatul avea o gaură de glonț în tâmpla dreaptă și că el însuși se împușcase, apoi a sărit în lac, să-l înghită valurile cu necazurile lui cu tot. Acest lucru s'a aflat scris între hârtiile mortului, în scrisoarea de rămas bun, adresată nevastei sale.

Până aici întâmplarea nu pare de tot neobișnuită. La orașele mari asemenea cazuri se petrec des. Când știm însă cine a fost *George Moldovan*, povestirea de mai sus devine foarte jalnică și întristătoare.

Celce scrie acestea rânduri l-a cunoscut pe înecatul dela Băneasa. Il știe din 1925, dela serbările lanului din Munții Apuseni. Se găsea

în jurul familiei regale și între domni mari, cu o strașnică mașină de fotografiat, căci *George Moldovan* fusese pe vremuri operator de filme cinematografice. Lua în chip părăzile mari și le arăta la cinematograf. Mai târziu l-a găsit la Fundația Principele Carol din București, unde era un fel de director, și mai mare peste propaganda cu filmele.

George Moldovan era din Cluj de loc, însă crescuse la Budapesta. Nici nu știa românește. Când s'a făcut România Mare, a venit în țară calfă de mecanic și operator-fotograf. Foarte curând s'a știut însă lipi de domni mari și a dus-o foarte sus, până în apropiere de curtea regală. Se învârtea numai între ministrii și prinți străini. Trăia pe picior mare. Avea curte boierească și întreprinderi întinse peste toată țara.

Într-o vreme gazetele i-au mai vânturat odată numele peste țări și mări: *fusese prins cu niște înșelăciuni și arestat*. Apoi a scăpat cumva de temniță și de-atunci până la înecatul dela Băneasa nu i-a mai auzit nimeni de veste. Prietenii și oamenii săi buni de mai înainte, aflându-l necinstit și răvniitor la înălțări pe căi lăturănice, l-au părăsit. Povestea s'a încheiat cu o detunătură de pistol și cu un stărv înfoiat de apă, în lacul dela Băneasa.!

De obicei așa se isprăvesc multe dintre carierele strălucite din zilele noastre.

Cinstea mai are răsplată

Nici obrazul domnesc, nici bacșișul n'au putut îndupleca pe un pui de pădurar să calce porunca mai marilor

Regele *Alexandru al Serbiei* se găsea mai dăunăzi, dimpreună cu regina și cu o seamă de curteni, la vânătoare de capre negre în pădurile Slovenilor, la Kamnik. Vânătoarea era hotărâtă pe un ceas anumit, când toți cei poștiți trebuiau să se găsească la locurile lor, cu puștile gata de ochit. Craiul *Alexandru* și crăiasa erau de față. Erau sosiți și curtenii și ghinării.

În timpul cât se făcea pândirea caprelor, nu cumva să mai sosească vre-o mașină întârziată la casa de vânătoare și, prin aceasta, cu sgomotul motoarelor să se sperie sălbăticiunile, jos în vale s'a pus un paznic, o sentinelă, care să oprească orice automobil sau trăsură ce s'ar mai ivi.

Soarta de paznic a căzut asupra feciorașului de 14 ani al pădurarului crăiesc, căruia i-s'a dat în grijă calea și i-s'a spus: *Nimenia să nu mai urce la pădure, să turbure vânătoarea regală!*

Micul pușcaș *Toma* a salutat militărește și a răspuns aghiotantului crăiesc:

— Trăiți! Așa va fi!

Nu după mult timp s'a arătat în lungul drumului o mașină mare, puternică, în care ședea un domn cu slujbă foarte înaltă. *Toma* s'a așezat în mijlocul șoselei și ridicând mâna, a făcut semn automobilului să oprească, strigând:

— Stop!

Șoferul a stopat, însă domnul din automobil s'a ridicat roșu de mânie și a strigat:

— Fugi din cale, piciorule! Cum cutezi să opăcești în drum pe oaspele Regelui?

— Oaspe-neoaspe, pe-aici nu se trece! Cine nu ascultă, trag!

În clipa asta puiul de sloven a și pus pușca

la ochi și se vedea foarte hotărît să tragă, dacă nu este ascultat.

Domnul cel mare, dacă a văzut așa ceva, a coborît din mașină și s'a alăturat spre băiat, arătându-i câteva hârtii foarte ispititoare și zicându-i:

— Ascultă camarade, nu fi prost; uite ici un bacșiș, lasă-mă să trec!

— Stop! Curăță-te din preajma mea cu bani cu tot, că trag!

Marele oaspe a mai sporit bacșișul, dar pe *Toma* nu l-a putut îndupleca nicidecum să închidă ochii și să-și calce porunca. În celea din urmă a lăsat mașina în vale și a urcat spre vânătoarea regală pe jos, asudând greu. Sosit acolo, s'a plâns de pățania cu puiul de pădurar și era foarte furios.

A ajuns și la urechea Regelui întâmplarea aceasta și a poruncit numai decât să fie adus paznicul din vale.

— Cum de n'ai lăsat mașina oaspeului meu să treacă, băiețule?

— Trăiți Majestatel! Așa aveam poruncă. Domnul a căutat să-mi cumpere cinstea cu bani, însă să mă fi îmbiat cu orice sumă, porunca rămânea poruncă!

Regele l-a bătut pe umăr pe vrednicul pui de pădurar și a lăsat aghiotantului său să numere în palma băiatului o mie de dinari!

— Din acest fecioraș se va alege un brav apărător al patriei — a zis regele *Alexandru* și a lăudat și pe tatăl băiatului, că a știut să-l crească astfel în lumea ticăloasă de astăzi.

Americanii nu mai pot răbda de sete

Știut este că în Statele Unite din America de nord beuturile beșive sunt oprite de mulți ani și bleșii cetățeni setoși o duc foarte prost din partea păharului. Nu-i vorbă se află el brandy (rachiu) pe sub mână cât de mult, însă de îmbătat nu te poți îmbăta că la moment te înhață poliția și te toarnă la răcoare. Iar beșla pe subț ascuns și la întunec, nu-l beșle, zic americanii. Și în Statele Unite de multă vreme nu-l durere mai mare decât *prohibiția* sau oprirea beuturii.

Americanii fac de pe acuma pregătiri pentru alegerea noului președinte al țării lor și celea mai multe voturi se făgăduiesc aceluia care va strica *prohibiția*, ori cel puțin va ușura-o, dând poporului rachiu și vin. Candidații la președinție sunt doi: *Roosevelt* și *Hoover*. Cel dintâi este împotriva *prohibiției* și a făgăduit că va șterge-o. Al doilea nu este chiar dușman al ei și de dragul voturilor încă făgăduiește ușurări, la caz că va fi ales.

Acum americanii nu mai pot de bucurie, că se apropie ceasul slobozeniei celei mari dela postul rachlului. Negustorii din New York și din alte orașe, de pe acuma cuprind sute și mii de ferli de vinuri și rachluri din Franța ca să aibă la ceasul cel mare al slobozeniei. Un sindicat de crâșmari americani a comandat deja peste două milioane sticle de vin spumos (șampanie), la o pivniță din Rheims. Alții încă nu se lasă mai pe jos.

Ne putem închipui ce beșle grozavă va fi în America în ziua când se va deslega băutura! Ferească Dumnezeu!

Tot e mai bună vorba noastră din bătrâni: *Nici prea-prea, nici foarte-foarte!* Adecă mai bun e cumpătul, decât uscăciunea. Că cel uscat, când apucă la beatură își pierde și capul și omenia.

Un cutremur slab la București.

Miercuria trecută seara la orele 9 și 40 minute s'a simțit la București un slab cutremur de pământ, care n'a durat decât vreo 20 secunde. Acest cutremur s'a simțit foarte slab și la Brașov.

O poveste chinezească despre vin.

Chinezii povestesc despre vin următoarele: Când a plantat patriarhul *Noe* cea dintâi viță de vie, a venit la el satana și l-a zis: „Vița aceasta de vie nu va fi de nici o treabă dacă nu o vei gunoi. Să te învăț eu care e cel mai potrivit gunoi pentru vița de vie“. Și a ucis mai întâi un miel, apoi un leu și pe urmă un porc, prinzându-le și amestecându-le sângele în acelaș vas, și pe urmă vărsând această amestecătură de sânge în jurul viței. De atunci, spune povestea, devine omul, care bea vin puțin, blând ca mielul, celce bea mai mult curajos asemenea leului, iară celce bea prea mult și fără de măsură asemenea porcului, tăvălindu-se în noroiul fărădelegilor.

Servitor netrebnic.

În ziua de 9 Septembrie servitorul *Andrei Liorinți* din comuna *Mihalț* care slujia la *Vian Breazu*, simțind că stăpânul său își ține banii într-o ladă sub pat, a intrat pe furiș în casă și, stricând zarul, a furat deacolo 3000 lei. Cu banii furați a luat-o către *Blaj* unde s'a pus la beșle, iar când și-a stămpărat bine setea s'a dus la gară luându-și bilet pentru *Constanța*, chiar în momentul când voia să se urce în tren, poliția din *Blaj* l-a pus mâna în ceafă și l-a arestat. Stăpânul păgubaș și-a primit banii furați iar servitorul netrebnic a fost trimis sub pază la tribunalul din *Alba-Iulia*.

Numărul viitor al gazetei noastre se va tipări iarăși în 8 pagini, ca în trecut. Prin aceasta foaia va fi iarăși mare și bogată, plină de învățături și știri, din toată lumea și din țară. Cititorii cari sunt în restanță cu plata abonamentului, să grăbească a ne trimite bănișorii, căci astăzi pe datorie nu se mai dă nimic. Celor ce nu plătesc, le vom opri foaia.

Marele Voevod Mihai se înscrie la liceu. Marele Voevod Mihai, care a absolvit în Iunie al acestui an clasa a patra a școlii primare, se pregătește acum pentru examenul de admitere (slobozire) în liceu, care se va ține la 20 Septembrie. Acest examen se va ține sub prezidiul dlui profesor D. Gusti, ministrului Instrucțiunii.

Petrecere la Blaj. Cercul studențesc „Valea Târnavelor” din Cluj, invită și pe această cale onoratul public să ia parte la serata artistico-dansantă, care va avea loc în seara zilei de 24 Septembrie 1932, în sala de gimnastică a liceului de băieți din Blaj.

Timbru de pâine. În ziua de 6 Septembrie d. inspector Gorgea din Ministerul Agriculturii a făcut inspecție pe neașteptate la brutarii din Blaj și pe un brutar, la care a găsit pâine fără timbru, l-a dat în judecată.

Troțki la băile Pystian. Vestitul conducător și întemeietor al bolșevicilor ruși, Troțki, a putut observa pe pielea sa proprie cum nu bate Dumnezeu cu băta. Ziarele cehoslovace scriu adecă despre sosirea lui Troțki la vestitele băi de nămol din Pystian. Spun gazetele că Troțki a fost primit la gară de fiul său și de secretarul său. Mai spun apoi că așa este de slăbit și de palid încât abia este de recunoscut. Umbla nu poate, numai în cărje.

Câți locuitori are pământul. Societatea Națiunilor dela Geneva a publicat datele statistice ale anului trecut. În această carte se spune, că pământul are 2 miliarde 12 milioane 8 sute de mii de locuitori, cu 20 milioane mai mulți decât în anul premergător. Dintre aceștia 1 miliard 103 milioane locuiesc în Asia, 506 milioane în Europa, 252 milioane în America, 142 milioane în Africa, 10 milioane în Australia. Mai mult s'a înmulțit populația în Rusia, Polonia și Spania.

Mare nenorocire pe un vapor. Pe un vapor de pasageri, care făcea cursa pe râul East din Statele Unite Nordamericane au explodat căldările. În clipita când s'a produs explozia, vaporul a fost acoperit de un nor des de fum. Când s'a împrăștiat fumul, vaporul nu mai exista, a dispărut. Foarte mulți călători se luptau însă cu valurile. Nime n'a rămas întreg pe vapor. Dintre cei 200 de călători 100 au murit, iar cealaltă sută a rămas greu rănită.

Coroana sf. Ștefan la mezat. Ungurii vreau să-și aibă regele lor cu tot prețul. De aceea au îmblat coroana sfântului Ștefan întâi lordului Roademere, care neprimindu-o au îmblat-o ducelui d'Aosta și unui prinț en-

glez. Dar nici aceștia n'au primit-o, așa că coroana sfântului Ștefan se va îmbla altora. Cine dă mai mult pe ea, o capătă.

Ziarist ungar mincinos. Un ziarist ungar a publicat în gazeta sa o convorbire avută cu dl Roosevelt, fostul președinte al Statelor Unite Nordamericane și acuma candidat din nou la acelaș post. În care acesta ar fi spus că este pentru revizuirea păcii dela Trianon și pentru restabilirea Ungariei în vechile sale hotare. Dl Roosevelt a desmintit această convorbire, spunând că nici prin gând nu-i trece așa ceva. Tot cam cu minciuna le place Ungurilor să umble și cu falsificarea de bani francezi.

A ars cea mai mare fabrică de hârtie din lume. Intre Belgia și Germania se afla până acuma cea mai mare fabrică de hârtie din lume, care a ars zilele trecute cu desăvârșire. Pagubele sunt foarte mari. Un pompiere a fost greu rănit.

Dlul I. P. Inv. Știrea trimisă a apărut în Nr. trecut al gazetei și astfel nu o mai putem da a doua oră.

Un teolog B. Nu putem publica știri neisclăite de nimenea. Locul astorfel de știri este la coș. Publicăm bucuroși știrile trimise cu isclăitură, întrucât sunt scrise cum trebuie, chiar din cuvânt în cuvânt, iar întrucât sunt scrise în limbă pășărească, prelucrate de noi. Asta o spunem deja a nu știu câtea oră.

Anica Teofil Ciatloș. Am primit prin D-nul Director I. Maior suma de 200 Lei, din care am trecut 160 Lei pe 1931 și 40 Lei pe 1932, deci mai datoratiți pe 1932 suma de Lei 140.

Adam Bultoc. Abonamentul v'a expirat la 1 April 1932.

Primăria comunală Șelea-mare. Am primit 85 Lei, costul inseratului D. V.

Am primit câte 180 Lei dela următorii: Macoș Carol; Aurel Mureșan; Moica Teodor; Sărbu Moise; Ioan Mărginean; Deac Ioan; Titu Domșa; Iuliu Nistor, Lupu Lasar; Ioan Moldovan.

Câte 90 Lei: Tecariu Ștefan; Eufemia Ștefănică; Stoian Valer; Teodor Irod; Iuliu Biro; Bucur Grecu; Tomuța Nicolae.

Alte sume: Romul Lupeanu Lei 941; »Romănu» Aiud Lei 565; Ioan Cordoș Lei 240; Regep Gavrilă Lei 389; Păcurar Valer Lei 50; Soc. Bancară Română Lei 200; Mihai Citirig Lei 240; Gligor Fetia Lei 193; Mihail Pop Lei 100; Oancea Vasile Lei 270; Ioan Muntean Lei 250; Breaz Teodor Lei 135; Of. parohial Vintire Lei 176; Gheorghe Pop Lei 90; Pascuy Cornelia Lei 44; Ioan Pascu Lei 45.

Redactor: IULIU MAIOR.

Aviz școlar

La Școala Normală gr.-cat. de învățatori din Blaj mai sunt locuri vacante în clasele I și IV. Se mai primesc elevi până la 18 Septembrie.

Elevii buni vor căpăta bursă.

DIRECȚIUNEA.

Capitulul Mitropolitan gr.-cat. B L A J.

No. 67/1932.

LICITAȚIE.

În ziua de 19 Septembrie 1932, orele 11, se va ține licitație orală în localul Administrației Centrale Capitulare din Blaj, pentru vinderea casei No. 5 din Strada Mitropoliei, care casă a fost a văduvei protopopese Ana Crișan, decedată în Blaj la 3 Iunie 1931.

Garanția pentru a putea lua parte la licitație se fixează la 5.000 Lei în numerar. Asupra ofertelor de licitație decide Veneratul Capitul Mitropolitan.

Informațiuni în cauză se pot lua la Administrația Centrală Capitulară, în zilele de lucru, între orele 11—12.

Blaj, la 30 August 1932.

(96) 3—3

Iacob Popa s. p.
canonic prepozit.

Întreprindere de pompe funebre. Fond. 1829

Înștiințare

Aduc la cunoștința Onor. Public că mi-am mutat prăvălia de pompe funebre în curtea casei. Asortiment bogat în cosciuguri de brad, stejar și metal. Prețurile le-am redus. Servesc ca și până acum, conștientios și după dorința fiecăruia. — Rog sprijinul Onor. Public.

3 3

Văd. ECATERINA OLTEAN

Curatorul parohiei rom. unite din Dâmbu j. Cluj

Nr. 68—1632.

Publicațiune de licitație

În ziua de 14 Septembrie c. ora 15 Curatorul parohiei române-unite din Dâmbu va ține licitație publică cu oferte închise, fără supra-oferte, pentru darea în întreprindere a lucrărilor de zidire, din roșu, necesare la clădirea bisericii.

Valoarea lucrărilor este, pe devizul estimativ, de Lei 300.000. Garanția (cauția) va fi de 60% din valoarea ofertei și se va depune deodată cu aceasta în numerar, efecte de stat, ori scrisoare de garanță emisă de o bancă de prima bonitate.

Licitația se va ține în localul Școlii primare de Stat.

Planurile, devizul, condițiunile speciale și generale etc. se pot consulta în orice zi de lucru la sediul Oficiului parohial din Dâmbu.

Dâmbu, la 4 Septembrie 1932.

Rusu Ioan

Teodor Șermășan

prim-curator,

paroh.

1—1

A apărut noua edițiune a
LITURGHIERULUI

Crudo 250 Lei

Legat întreg în pânză, aurit 340 »

LIBRARIA SEMINARULUI — BLAJ